

द्यते स्रुषीभिरिव विध्यते । निर्मथ्यते मथनेनेव दी
र्यते करपत्नेषु द्विधाक्रियत इव । स्फोद्यते व्यस्नेष्वेव
पाटप्रते कुठारेण बद्धधाक्रियत इव । अथ पैत्तिकमाह
“हृष्योद्गदाहृषोषाः स्युः पैत्तिके हृदये क्लमः । धूमा-
यनञ्च मूर्च्छा च खेदः शोषो मुखस्य च” । उष्णा शीत-
गात्रस्येव शीतवाताभिलाषहेतुः किञ्चिद्विषाणप्रम् । दाहः
पार्श्वस्थेन वज्रिनेव दुःखहेतुगात्रस्य सन्नापः । चोषः
रूपधनेव पीडा । हृदये क्लमः हृदयाकुलत्वं ग्लानि-
वदित्यर्थः । धूमायनम् कण्ठाङ्गमनिर्गमः । क्लेदः कि-
ञ्चिद्दुःखः शटित इव । वातस्रुषीभिरिव “गौरवं
कफसंज्ञावोऽरुचिस्रुषीभिरिवग्निमादवम् । माधुर्यं मापि चा-
स्यस्य बलासावतते हृदि” । बलासावतते हृदि कुपित
कफस्रुषीभिरिव गौरवं हृदयस्य । स्रुषीभिरिव जडता । माधुर्यं
स्रुषीभिरिव माधुर्यं सुखे । त्विदोषजमाह “विद्या-
न्निदोषमध्येवं सर्वबिहङ्गकदामयम्” । क्रिमिजमाह
क्रिमयो जायन्ते अस्मिन्निति क्रिमिज इति निरुक्तिः ।
तस्य विप्रकृष्टनिदानपूर्विकां सस्याप्तिमाह “विदोष-
हेतुहृद्दोषो यो दुरात्मा निषेवते । तिबन्धीरगुह्यादींश्च
प्रत्यस्तस्योपजायते । ममैकदेशे संक्लेदं रसश्चाप्युप-
गच्छति । संक्लेदात् क्लमयश्चास्य पतन्त्युपहृतात्मनः” ।
ममैकदेशे हृदयैकदेशे संक्लेदं शटितत्वं रस उपग-
च्छति । संक्लेदात् रसस्य शटितत्वात् उपहृतात्मनः
तिबन्धाद्विहाहारेण । तस्य लक्षणमाह “उत्क्लेदः
पीवनन्तोदः पूबं हृक्कांशकस्तमः । अरुचिः श्यावने-
त्वत्वं शोषश्च क्रमिजे भवेत्” । उत्क्लेदः वसननिषोप-
स्थितम् । शोषो यत्नः । हृद्दोषखोपद्रवानाह “क्लोम-
सादो भ्रमः शोषो ज्ञेयास्तेषासुपद्रवाः । क्रमिजे तु
क्लोमीणां ये स्रुषीकाणां हि ते मताः” । क्लोमः पिपा-
सास्थानस्य सादः शोषः । शोषो मुखस्य । तेषां
हृद्दोषाणां, क्रिमिजे तु हृद्दोषे स्रुषीकाणां क्लमीणाम्
ये उपद्रवा हृक्कासात् स्रुष्यान्ता विपाकादयस्ते मताः”
२कुम्भराशौ शुद्धिदीपिका ।

हृद्दोषवेरिन् पु० इत० । अर्जुनहृत्ते शब्द० ।

हृद्वटक पु० इत० । हृदयस्य विभाजके जठरे शब्द० ।

हृक्कास पु० हृदयस्य बाधो यत्र हृद्देशः । हिक्कारोणे
हेमच० । तेन हि हृदयस्य स्फूर्तिरिव भवति ।

हृक्केख पु० हृदयं लिखति स्रुष्यति लिख-अ हृद्देशः ।

१ ज्ञाने राजनि० २ तर्के त्रिका० ३ तन्त्रोक्ते मन्त्रभेदे च ।

४ औत्सुक्ये स्त्री हला० । [उदित् हृषित्वा हृद्वा हृष्टः।
हृष चित्तोत्साहे स्वा० पर० अक० सेट् । हृषति अहृषीत् ।
हृष हृषे चित्तोत्साहे दि० प० अ० सेट् । हृष्यति इरित्
अहृषत् अहृषीत् जीत् हृष्टोऽस्ति । [हृषति अहृषीत् ।
हृष मिथ्याकरणे स्वा० पर० सक० सेट् उदित् क्त्वा वेट् ।
हृषित् ति० हृष-क्तं वा० इट् । १ प्रीति २ विस्मिते ३ प्रहते
४ जातरोमाञ्चे च सेदि० । [अमरः ।

हृषीक न० हृष-ईकक् । विषयमाहने चक्षुरादौ इन्द्रिये
हृषीकेश पु० इत० । विष्णौ अमरः । अन्नयांमिन्द्राक्षे तस्य
सर्वनियन्तृत्वोक्तेः सर्वेन्द्रियप्रवर्तकत्वादीशत्वम् ।

हृष्ट ति० हृष-क्त । १ प्रीते २ जातहृषे अमरः । ३ जात-
रोमाञ्चे ४ विस्मिते च सेदि० ।

हृष्टमानस ति० हृष्टं प्रीतं मानसमस्य । हृष्टचित्ते शब्द०
हृष्टरोमन् ति० हृष्टमिव जाताङ्कुरं रोम यस्य । जात-
रोमाञ्चे पुञ्जकिते त्रिका० । [धरणिः ।

हृष्टि स्त्री हृष-क्तिन् । १ अग्नये २ हृषे ३ श्चाने च
हे अय्य० हा-डे । १ स्रुषोधने २ आह्वाने ३ अहृष्यादौ च सेदि०
हेक्का स्त्री हिक्का+प्रथो० । हिक्कारोणे हेमच० ।

हेठ विघाते स्वा० प० सक० सेट् । हेठति अहेठीत् ।

हेठ भूतौ उत्पत्तौ च अक० पवित्रीकरणे सक० ल०प० सेट् ।
हेठति अहेठीत् । [हेठते अहेठिष्ट ।

हेठ बाधने स्वा० आ० सक० सेट् । अदित् चडि न ह्रस्वः ।

हेठ पु० हेठ-घञ् । १ बाधायाम् २ विघाते च सेदि० ।

हेड अनादरे स्वा० आ० सक० सेट् । अदित् चडि न ह्रस्वः
हेडते अहेडिष्ट ।

हेड वेदने स्वा० प० सक० सेट् । चटा० । हेडति अहेडोत् ।

हेडामुक् पु० अश्वविक्रयकारके त्रिका० ।

हेति स्त्री हन-करणे क्तिन् ति० । १ अस्ते २ अग्निशिखायां
३ हृष्यंकरणे अमरः । ४ तेजोभावे भरतः ५ साधने च
शोधरः ।

हेतु पु० हि-लृन् । १ कारणे अमरः २ अनुमितिसाधने
व्याप्ये शफे च । हेतुत्वञ्च उत्पादकज्ञापकान्यतरत्वम् ।
हृदो घटो जायते इत्यादौ उत्पादकत्वं पर्वतो वज्र-
मान् धूमादित्यादौ ज्ञापकत्वं तत्र ज्ञापकमेव लिङ्ग-
शब्देन व्यवह्रियते । ३ न्यायावयवभेदे तच्च लिङ्गप्रति-
पादकशतीयान्तपञ्चस्यन्तपदस्यार्थं तद्व्यञ्जयन्तु अनुमिति-
कारणोभूतलिङ्गपरामर्शप्रयोजकथाब्दज्ञानजनकसाध्या-
विषयकथाब्दधीजनकहेतुविभक्तिमच्छब्दत्वम् । हेतु-